

NOTAT

Til: Miljøstyrelsen

Fra: *affald danmark*

Hørings svar i relation til udkast til affaldsbekendtgørelse

affald danmark har modtaget forslag til revideret affaldsbekendtgørelse, som indeholder en række mindre og - i store træk - fornuftige ændringer.

affald danmark ville have foretrukket en mere gennemgribende forenkling af reglerne, hvilket vi mener godt kan lade sig gøre inden for det oprindelige politiske forlig. Vi forventer – sammen med andre aktører i sektoren - at udforme sådanne forenklingforslag. Vores kommentarer til dette forslag er derfor baseret på forudsætningen om, at der kun foretages mindre og helt nødvendige ændringer.

Med den forudsætning vil vi indlede med at påpege nogle af de ændringer der mangler, og som er vigtige og hastende:

- Afklaring af mulighed for at kommunale modtagestationer kan opkræve kapacitetsgebyr – også i kommuner med anvisningsordning for farligt affald.
- Sikring af mulighed for at kunne levere byggeaffald til sortering, hvor kildesortering – f.eks. af pladshensyn – er upraktisk.
- Afklaring af regler for genanvendelses anlæg og kommunale behandlings anlæg.

Kapacitetsgebyr

Miljøstyrelsen udmeldte i juli 2010, at kommuner må opkræve et mindre kapacitetsgebyr (på 100 – 150 kr.) som en del af administrationsgebyret for at stille en indsamlingsordning for farligt affald til rådighed for virksomhederne. Men samtidig blev det udmeldt, at det ikke gælder de kommuner, der har anvisningsordning for farligt affald.

Der er et akut behov for at få præciseret, at det er muligt at opkræve et kapacitetsgebyr i alle kommuner – uanset om de har indsamlings- eller anvisningsordning for farligt affald. Der er desuden et behov for at få præciseret i § 61, at administrationsgebyret kan omfatte et sådant kapacitetsgebyr.

Kildesorteringskrav for bygge- og anlægsaffald

Vi er helt enige i, at sorteringskravene for bygge- og anlægsaffald overføres fra bygge- og anlægsaffaldsbekendtgørelsen. Dog kan vi se, at det meget rigtige kildesorteringskrav i 10 fraktioner fastholdes – og dermed også Miljøstyrelsens fortolkning af, at dette affald ikke må leveres til sorteringsanlæg, hvis det er upraktisk eller umuligt at sortere det lokalt.

Denne type kildesorteringskrav er et generelt problem for erhvervsaffald, men et helt særligt problem for bygge- og anlægsaffald, fordi der ofte på de små byggepladser ikke er plads til 6 – 12 containere til den krævede kildesortering.

Vi foreslår derfor, at § 74, stk. 6, ændres til følgende nye stk. 6 og 7:

Stk. 6: Hvor det er besværligt eller umuligt at sortere på stedet, kan affaldet sorteres på et af de sorteringsanlæg, som kommunen anviser til, jf. stk. 7.

Stk. 7: Kommunerne skal i regulativ for erhvervsaffald tilføje en generel anvisning af blandet bygge- og anlægsaffald efter stk. 6 til sortering på et eller flere sorteringsanlæg.

Ligeledes er det problematisk at kræve konkrete fraktioner, som f.eks. stenuld, kildesorteret til genanvendelse, når det ikke på forhånd er sikret, at fraktionerne kan leveres til genanvendelse.

Mht. stenuld har Miljøstyrelsen undersøgt to genanvendelsesmuligheder i en rapport fra 2006. Det ene anlæg er lukket og det andet har endnu ikke etableret de nødvendige modtagefaciliteter. Det betyder, at alle håndværkere og entreprenører i princippet skal kildesortere stenuld for derefter at levere det til deponi. Det gælder også alle genbrugspladser, der skal have en container til stenuld, der så køres samme sted hen som containeren til deponiaffald.

affald danmark anbefaler, at de konkrete kildesorteringskrav for sådanne fraktioner erstattes af det generelle krav i § 75 om, at affaldsproducerende virksomheder skal sikre, at væsentlige dele af deres genanvendelige kildesorterede affald...genanvendes.

Genanvendelses anlæg og kommunale behandlingsanlæg

For begge typer anlæg har det siden affaldsreformen trådte i kraft 1. jan. 2010 været uklart, hvilke anlæg der er omfattet af henholdsvis det ene og det andet regelsæt. Kun to anlæg er endnu blevet registreret som genanvendelses anlæg, og vi stadig venter på afklaring vedr. bl.a. komposterings anlæg og knuse anlæg for byggeaffald.

For de kommunale behandlings anlæg er der især uklare rammer for, hvilken kapacitet det enkelte anlæg kan godkendes til. Så vidt vides er endnu ingen kommunale anlæg godkendt.

affald danmark anbefaler, at Miljøstyrelsen benytter lejligheden til at formulere mere klare definitioner i affaldsbekendtgørelsen, så anlæggene kan få en afklaring af deres fremtidige rammevilkår.

Kommentarer til ændringer i affaldsbekendtgørelsen

Overordnet er der kommet en række udmærkede præciseringer i bekendtgørelsen, som vi kan bifalde, herunder at kategorien ”Indsamlingsvirksomheder for forbrændingseget og deponeringseget affald” er fjernet. Da kategorien ikke benyttes i reguleringen, har denne definition kun været til forvirring.

I det følgende kommenteres de enkelte paragraffer fortløbende.

Kompetencen til at klassificere affald

§ 4 om kompetencen til at klassificere affald er ændret således, at kompetencen til klassificering i forbindelse med Miljøstyrelsens tilsyn efter bekendtgørelsen om overførelse af affald tillægges styrelsen.

affald danmark har flere gange påpeget det uhensigtsmæssige i, at 98 forskellige kommuner skulle klassificere affald – med risiko for forskellige afgørelser. *affald danmark* mener, at det er vigtigt med et kompetent og ensartet tilsyn – især i forhold til de virksomheder, der opererer i mange kommuner.

Der kan være gode grunde til, at Miljøstyrelsen får kompetence til at klassificere affald i forbindelse med tilsyn med grænseoverskridende transport. Men det er samtidig vigtigt, at styrelsens tilsynsfunktion får tilført viden og kompetence til at foretage denne klassificering – og at der sikres en god koordinering/sammenhæng med den kommunale klassificering, der fortsat skal ske bl.a. i henhold til den orange procedure, jf. § 3, stk. 2, i overførelsesbekendtgørelsen og i forbindelse med tilsyn med affaldshåndtering i øvrigt.

Der er behov for at sikre, at der ikke opstår uforudsigelighed og manglende retssikkerhed ved, at de samme læs affald med den valgte model kan blive klassificeret forskelligt af forskellige myndigheder.

Desuden bør det vurderes, om retten til at klassificere affaldet burde begrænses til, det der reelt er behov for. Har Miljøstyrelsen f.eks. behov for at kunne klassificere efter kategorierne i stk. 2 – 5 i forbindelse med tilsynet efter overførelsesbekendtgørelsen, hvor de primært relevante klassificeringer knytter sig til affald contra ikke affald, nyttiggørelse contra bortskaffelse samt fastlæggelsen af EAK-koder?

Endelig kan der stilles spørgsmål ved, om det rent juridisk er muligt at dele en kompetence til at klassificere det samme affald mellem flere myndigheder

Ændringer i henhold til affaldsdirektivet

Med hensyn til ændringerne i henhold til affaldsdirektivet kan vi henvise til vores høringssvar i forhold til det tidligere lovforslag, som ikke har medført ændringer i hverken loven eller dette forslag til affaldsbekendtgørelse.

Vi er fortsat imod, at der indsættes endnu et affaldshierarki i affaldsbekendtgørelsen af følgende grunde:

- at det ikke er hensigtsmæssigt med 2 hierarkier med forskelligt indhold men med samme navn,

- at hierarkiets effekt bør begrænses til det direktivet fastsætter – nemlig lovgivning og politikker – og ikke affaldshåndtering generelt eller andre aktiviteter. Dette giver i øvrigt heller ingen mening i praksis.

Vi støtter udformningen og indsættelsen af et hierarki i miljøbeskyttelsesloven, idet alle subjekter, som udarbejder lovgivning eller politikker, underkastes det fulde hierarki, altså hierarkiet med affaldsforebyggelse som højeste prioritering, hvilket giver mening og sikrer en korrekt implementering af affaldsdirektivet.

affald danmark kan desuden tilslutte sig, at udstedelseskadencen for de kommunale affaldsplaner ændres fra 4 til 6 år, og at relationen mellem de nationale planer og de kommunale planer fastlægges i stk. 4. Vi synes dog, der er tale om en fejl, når det i stk. 3 fastsættes, at § 12 finder tilsvarende anvendelse. Det er den kommende § 6 b i miljøbeskyttelsesloven, som direkte regulerer kommunernes anvendelse af affaldshierarkiet, når der udarbejdes affaldsplaner. En henvisning til hierarkiet i § 12 vil ikke udgøre en korrekt implementering, idet kommunerne så ikke underkastet direktivets fulde hierarki, altså hierarkiet med affaldsforebyggelse som højeste prioritering. Udarbejdelse af planer er desuden ikke omfattet af begrebet affaldshåndtering.

Der henvises her til, at Affaldsstrategi '10 direkte nævner, at kommunerne kan ”indarbejde forebyggende tiltag i affaldsplanerne” (s. 14), og derigennem gennemføre tiltag der reducerer mængden af affald. Det kan f.eks. præciseres i § 15, at der i de kommunale affaldsplaner skal angives initiativer for affaldsforebyggelse.

Udover, at kommuner og affaldsselskaber bør kunne/skulle indarbejde forebyggende tiltag i affaldsplanerne, så er det også vigtigt, at kommunerne kan gebyrfinansiere sådanne affaldsforebyggende tiltag.

Krav til de kommunale ordninger

I § 25 indsættes i stk. 5 en bestemmelse om ordninger for bioaffald. Bestemmelsen er en ”kan-bestemmelse”. Da kommunerne jo kan mange ting – så længe de ikke er gjort ulovlige – og denne stk. 5 ingen normerende betydning har, bør den fjernes. Den regulerer absolut ingenting, som ikke allerede gælder for kommunernes adgang til at etablere ordninger for bionedbrydeligt affald fra husholdningerne.

Det er desuden problematisk at anvende et begreb – bioaffald – i en bestemmelse om affald fra husholdninger, når dette begreb, jf. den nye definition i § 3, stk. 1, nr. 10, også dækker affald fra erhverv.

I § 35 forpligtes kommunerne til at lave ordninger for bygge- og anlægsaffald fra husholdninger, som indbefatter en kildesortering i diverse fraktioner, jf. § 74, stk. 2. Der henvises alene til § 74, stk. 2. Betyder det, at stk. 3 og 4 i § 74 – omhandlende forurenende stoffer, herunder PCB- holdigt fugemateriale og termoruder ikke skal overholdes i de kommunale ordninger – herunder på genbrugspladser?

I relation til ordninger for erhverv præciseres adgangen for erhverv på genbrugspladserne i § 39. Angivelsen ”samme genbrugspladser” har altid været misvisende, når Miljøstyrelsen samtidig har oplyst, at det man mener, er ad-

gang til mindst én og herpå skal adgangen være på samme vilkår, som gælder for husholdningerne. Vi skal derfor opfordre til, at dette formuleres direkte i paragraffen.

affald danmark stiller sig meget tvivlende overfor, om en paragraf som § 40 om ordninger for bioaffald fra erhverv er hjemlet i miljøbeskyttelsesloven. Vi skal opfordre Miljøstyrelsen til at udarbejde en nærmere juridisk analyse heraf og formidle denne til interessenterne. Det bemærkes i den forbindelse, at den politiske aftale indeholdt en liberalisering af alt [kildesorteret] genanvendeligt erhvervsaffald, dog med en senere tilføjelse om en overgangsordning for nogle kommunale genanvendelsesanlæg, jf. § 46 b i miljøbeskyttelsesloven.

Desuden svarer anvendelsen af begrebet bioaffald ikke til intentionen med den foreslåede bestemmelse. Begrundelsen for at tillade indsamlingen af kildesorteret bioaffald fra erhverv er alene, at denne er integreret i den kommunale dagrenovationsindsamling, og at indsamlingen dermed alene omfatter den organiske del af det dagrenovationslignende erhvervsaffald.

Endelig skal det bemærkes, at vi har forstået, at formålet med at tillade kommunal indsamling af organisk dagrenovation fra erhverv, har været at undgå, at ordninger nedlægges for få år, for derefter igen at måske at skulle etableres pga. nye politiske krav. I så tilfælde er det lidt for sent. Flere kommuner har med de nye regler fra 1. jan. 2010 stoppet indsamling af organisk dagrenovationslignende affald fra erhverv. Det er usandsynligt at de starter igen for en periode på 2 år – uden at vide, hvilke fremtidige regler, der kommer på området.

Pligten til at dele beholdere for erhverv i § 43 mener vi ikke kan forenes med forurenere betaler princippet, lighedsprincippet, forbud mod krydssubstituering m.v., som gælder for bl.a. den betaling virksomhederne skal betale for ydelsen/ordningen. Pligten kan derfor alene fastsættes, så den gælder for det dagrenovationslignende affald, hvor virksomhederne kan siges at udgøre samme brugergruppe på baggrund af objektive kriterier af relevans for frembringelsen af dagrenovationslignende affald. Desuden bør det kun gælde, hvor der er begrænsede adgangsforhold.

Der er i § 44 kommet et nyt dokumentationskrav for fritagelse fra den kommunale ordning for farligt affald. Det lyder fornuftigt – og er gængs praksis i de kommuner, der har indsamlingsordning for farligt affald. Dog bør den nuværende tidsbegrænsning på 4 år fastholdes.

Desuden bør nævnes, at den krævede aftale ikke behøver at være med et miljøgodkendt anlæg. Det kan også være med en indsamlingsvirksomhed, der har specialiseret sig i indsamling og afsætning af farligt affald, som ikke selv er miljøgodkendt, men som afsætter til miljøgodkendte anlæg.

[Gen]Indsættelsen af § 46, stk. 2, virker meget uambitiøs i lyset af de nuværende klima-diskussioner, og herunder særligt diskussionen af den optimale anvendelse af biomasse. I det lys burde § 47 også revurderes.

Benchmarking for forbrændings- og deponeringsanlæg

I § 51 tilføjes nu en mulighed for at undlade at indberette data, som allerede er indberettet i det grønne regnskab. Det kan vi kun bifalde, og vi anbefaler at det udvides til øvrige tilsvarende oplysninger med tilføjelsen:

Stk. 4. Miljøstyrelsen kan fritage anlæg, jf. stk. 1, for at indberette visse oplysninger nævnt i bilag 3, hvis de pågældende oplysninger senest d. 1. juli i året er indberettet for det forudgående kalenderår i et grønt regnskab efter bekendtgørelse om visse virksomheders afgivelse af miljøoplysninger *eller lignende lettilgængelige oversigter*.

Desuden mener vi ikke, at det i forhold til de grønne regnskaber bør være nødvendigt for anlæggene at søge om fritagelse for indberetning til benchmarkingsystemet. Miljøstyrelsen har adgang til de grønne regnskaber, og bør – uden nogen form for forudgående fritagelse – kunne hente de relevante data direkte.

Gebyrregler

Med hensyn til gebyrreglerne mangler vi – som nævnt tidligere - en afklaring af kapacitetsgebyr for farligt affald. Derudover er det fint, at der i § 62, stk. 4 kommer mere klare rammer for fritagelse fra genbrugspladsgebyret, - og gerne også for definitionen af, om virksomheden har affald (stk. 6). Men det er stadig en ikke holdbar løsning. *affald danmark* ser frem til den lovede evaluering i 2011 af hele spørgsmålet om erhvervs adgang og betaling til genbrugspladserne – hellere før end senere.

Konkret er der brug for en præcisering i stk. 4 af, at den krævede dokumentation skal bestå i både a) og b) – altså en skriftlig aftale, der omfatter både det genanvendelige og det ikke genanvendelige affald.

Ligeledes kan der stilles spørgsmål ved, om der i forbindelse med dokumentation af eksport af affald – uanset karakteren – skal gives oplysninger om det konkrete udenlandske genanvendelses- eller forbrændingsanlæg? Dette regelsæt bør koordineres med reglerne i transportforordningen og overførelsesbekendtgørelsen.

Der er behov for en præcisering af, at virksomheder, der har fået fritagelse fra genbrugspladsgebyret, heller ikke kan levere elskrot til pladserne. Selvom producentordningerne finansierer selve behandlingen af dette affald, så er der en omkostning på genbrugspladserne til at håndtere affaldet. I Århus koster håndteringen af elskrot på genbrugspladserne årligt 200.000 kr, som de gebyrfritagede virksomheder dermed ikke er med til at betale.

Endelig vil det for ejendomme med blandede boliger og erhverv være både fornuftigt og ubureaukratisk at genindføre den tidligere mulighed for at kunne opkræve gebyr for både husholdninger og virksomheder over den ejendom, hvortil der er opstillet beholdere.

IT-systemer

Vi er i hovedtræk enige i rettelser og forenklinger i forhold til affaldsdatasystemet, affaldsregistret og standardregulativerne – herunder udskydelse af

fristerne for tilmelding til Affaldsregistreret og indberetning til affaldsdatasystemet for året 2010.

Dog er der samtidig brug for en tilsvarende tidsfristforlængelse for kvalitets-sikring af de indberettede data til affaldsdatamodellen. Her er 2 måneder - fra 31. marts til 31. maj - sandsynligvis ikke nok for hverken Miljøstyrelsen eller kommunerne.

Affaldsdatasystemet

I § 69 er indføjet, at alle "affaldsbehandlingsanlæg" skal indberette til affaldsdatasystemet, ligesom der nu står, at anlæg, der "forbehandler affald", skal indberette. Det er sikkert logisk, men der er generelt forvirrende mange betegnelser for virksomheder, der håndterer affald, og der er behov for en forenkling og ensretning af de mange begreber. Helt konkret bør der indføjes en definition af affaldsbehandlingsanlæg i §3.

Derudover er ansvaret for at udarbejde en erklæring flyttet fra transportør til affaldsproducent, hvilket er i overensstemmelse med virkeligheden, idet det er affaldsproducenten, der har den fornødne viden til at udarbejde erklæringen. fornuftigt. Men formuleringen i § 69, stk. 4, om, at affaldsproducenten skal "aflevere en erklæring til affaldstransportøren" bør blødes op – f.eks. med formuleringen "affaldsproducenten skal afgive de nødvendige oplysninger til transportøren". Derved åbnes for andre kommunikationsformer – f.eks. gennem IT-løsninger.

Endelig bifalder *affald danmark*, at det nu fremgår mere tydeligt med § 76, at de godkendte indsamlere kan indberette for både genanvendeligt og andet affald. Dog havde vi gerne set, at indsamlingsvirksomheder skal indberette ved ruteindsamlet affald – uanset om det er genanvendeligt eller forbrændingseget affald. Alternativt er forbrændingsanlæggene tvunget til at etablere et kompliceret registreringssystem for at kunne modtage differentierede data for hver enkelt affaldsproducent ved aflevering af et læs affald.

Fremsendelse af faktura

Det er svært at se meningen med ændringen i § 72 om krav vedr. fremsendelse af faktura. Der ændres fra:

"ved indberetning skal faktura sendes til den affaldsproducerende virksomhed eller den virksomhed, der efterfølgende har håndteret affaldet"

til:

"...sende faktura for håndtering af affaldet til det anlæg eller den virksomhed, som affaldet er modtaget fra".

affald danmark anbefaler, at det fortsat skal være muligt at kunne fremsende faktura til en transportør. Det er almindeligt for en række forbrændingsanlæg og især for anlæg for bygge- og anlægsaffald, hvor regningen ofte sendes til transportøren, der videresender kvitteringen til affaldsproducenten med transportørens regning.

Det afgørende er, at de affaldsproducerende virksomheder får kvitteringer fra afleveringen, som kan fremvises ved tilsyn (§ 72, stk. 2). Sådan er det også i dag, og der er ikke nogen særlig grund til at begrænse dette.

Anmeldepligt for bygge- og anlægsaffald mangler fortsat

I § 74 er som før nævnt indført sorteringskrav for bygge- og anlægsaffald fra bygge- og anlægsaffaldsbekendtgørelsen. Men set i forhold til det kommunale tilsyn mangler fortsat en pligt til at anmelde planlagt affaldshåndtering ved større bygge- og renoveringsarbejder. Det var tidligere en del af den kommunale regulering, og kommunerne har brug for en sådan anmeldelse for at kunne føre et opsøgende tilsyn.

Vi tror, at en anmeldepligt igen bliver aktuel, når der med den kommende mere grundige revision af bygge- og anlægsaffaldsreglerne skal sættes fokus på frasortering af miljøproblematiske stoffer i selve bygge eller nedrivningsprocessen. Der er derfor gode grunde til at fastholde en pligt til at anmelde håndtering af affald fra større bygge- og anlægsprojekter til kommunen.

Definition af indsamlervirksomhed

Med definitionen af genanvendelsesanlæg er langt de fleste affaldsbehandlingsanlæg omfattet af reglerne for indsamlingsvirksomhed. Det har medført en del forvirring, og nogle regler om skriftlig overdragelse af ansvar, der ikke er logiske for anlæg, der behandler affald, og som derfor helt naturligt overtager ansvaret for affaldet.

Der er nu løsnet op på dette ved § 75, stk. 6, hvor en sådan aftale kan erstattes af en faktura, hvoraf det fremgår, at indsamleren – f.eks et anlæg – har overtaget ansvaret for det modtagne affald. Men det løser ikke det egentlige problem, at langt de fleste oparbejdningsanlæg skal godkendes som indsamlingsvirksomheder. Definitioner og regler bør gennemtænkes, så de bliver både enklere og mere logiske.

Tilsyn med indsamlingsvirksomheder

I § 75, stk. 7, fastsættes, at indsamlingsvirksomheder skal

”efter anmodning fra kommunalbestyrelsen eller Miljøstyrelsen fremvise dokumentation for, at affald, som virksomheden har overtaget ansvaret for, er afleveret på et genanvendelsesanlæg eller til en anden indsamlingsvirksomhed, der er registreret i Affaldsregistret.”.

Her mangler en afklaring af, hvilken kommune, der kan kræve dokumentation fra indsamleren – beliggenhedskommunen for hovedkontoret, for lokalafdelingen eller for den virksomhed, som har leveret affald til indsamleren? *affald danmark* mener i øvrigt fortsat, at tilsynet med indsamlingsvirksomheder bør varetages af de statslige miljøcentre, da indsamlingsvirksomheder opererer på tværs af kommunegrænser.

Indsamlingsvirksomheders overtagelse af ansvar

I henhold til § 76, stk. 2, nr. 1, kan en godkendt indsamlingsvirksomhed overtage ansvaret for kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald. I den sammenhæng bør det afklares, hvilke rammer en indsamler har i forhold til inddrivning af forbrændingsegnet affald, der eksporteres til nyttiggørelse efter transportforordningens regler.

Det er typisk indsamleren, der foretager anmeldelse af eksport til nyttiggørelse og som står til ansvar for, at affaldet leveres til anlæg, der lever op til reglerne. Det bør afklares, om en sådan indsamlingsvirksomhed kan overtage ansvaret for kildesorteret affald, der indsamles/modtages med henblik på eksport til nyttiggørelse i form af energiudnyttelse.

Anlæg for kildesorteret affald

I følge § 81 skal anlæg, der behandler kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald, afvise at modtage affald, som ikke er egnet til genanvendelse. Mange anlæg modtager både kildesorteret affald til genanvendelse og blandet affald til sortering. Der er ingen begrundelse for, at anlæg skal bruge mange penge på at adskille sådanne og etablere to modtagefaciliteter.

Eventuelle ekspropriationsovervejelser er ikke medtaget i bemærkningerne i miljøbeskyttelsesloven, hvorfor der ikke ses at være hjemmel til denne begrænsning af virksomhedernes erhvervsmæssige aktiviteter. Virksomheder/anlæg kan derfor ikke forhindres i at fortsætte samtlige lovlige aktiviteter på anlægget. Stilles der særlige form-/procedurekrav i forbindelse med aktiviteter udført som led i indsamlingsvirksomhedsrollen, skal disse selvfølgelig overholdes, men øvrige lovlige aktiviteter i samme virksomhed/på samme anlæg kan selvfølgelig ikke hindres.

Godkendelse til bestemte fraktioner

I § 83, stk. 3, indføres som noget nyt, at Miljøstyrelsen skal godkende hvilke fraktioner, som indsamleren må indsamle. I praksis er det ikke relevant. For de indsamlingsvirksomheder, der er forbehandlingsanlæg, er det fastsat i miljøgodkendelsen, hvad de må modtage. Her er der god grund til, at Affaldsregistret indeholder oplysninger om, hvilke fraktioner anlægget modtager.

Men for rigtige indsamlingsvirksomheder, er der ingen speciel begrundelse for, at de ikke kan indsamle alle fraktioner – inden for transportreglerne (f.eks. ADR ved farligt affald).

En udtømmende liste over fraktioner, der kan genanvendes, vil desuden være umuligt, da der hele tiden udvikles genanvendelsesmetoder for nye fraktioner, som i så fald hver gang først skal indføres i hver enkelt godkendelse, før en indsamlingsvirksomhed må indsamle det.

Det har ikke været tanken i det politiske forlig, og det fremgår heller ikke at reglerne, at affaldsproducerende virksomheder skal levere deres fraktioner til indsamlere, der er godkendt til bestemte fraktioner. Der er fortsat – og med god grund - kun en overordnet regel i § 75, stk. 3:

Affaldsproducerende virksomheder skal ...

minimum en gang om året, at aflevere deres kildesorterede genanvendelige affald til:

- 1) Et registreret genanvendelsesanlæg, eller*
- 2) en godkendt og registreret indsamlingsvirksomhed*

Anderledes forholder det sig med de kommunale anlæg, der skal godkendes til konkrete affaldsfraktioner og en konkret kapacitet. Vil dette fremgå af Affaldsregistret?

Bilag 5

I forhold til bilag 5, skal det nævnes, at de foreslåede ændringer i de forskellige indberetningskategorier generelt ser fornuftige ud, herunder bl.a. at forbehandling til genanvendelsen bliver registreret i samme kategori som genanvendelse – frem for tidligere udmeldte kategori: midlertidig oplagring.

Men samtidig må vi gøre opmærksom på, at det kan være svært at nå at indrette de enkelte virksomheders indberetningssystemet til nye kategorier pr 1. jan. 2011. Der kan altså komme uoverensstemmelser mellem kategorier i indberetningen for 2011.

Helt konkret foreslås at:

- der i afsnit 2 litra d indføres at affald kan alene indberettes på kommunekode, hvis det er herreløst eller kommunalt indsamlet affald.
- der i afsnit 3 under indberetningstyper for både husholdningsaffald og erhvervsaffald forenkles mht til, om papir, pap, glas, metal og træaffald stammer fra emballager eller ej. Det registreres sjældent i indsamlingen. Man kan – som i dag – tage det udgangspunkt, at papiraffald ikke stammer fra emballager, mens pap- plast og glasaffald altid stammer fra emballager. Mht til metal og træ, kan det dog være relevant – men fortsat svært – at skelne.

Bilag 9 og 10

affald danmark bifalder, at der i standardregulativerne er slettet en stor del af den tekst, der stammer direkte fra affaldsbekendtgørelsen. Et enkelt konkret forslag er dog, at flytte afsnittet om bemyndigelse lidt længere frem i regulativerne – f.eks før afsnit 4 om gebyrer. Det vil tydeliggøre for kommunalbestyrelsen - i forbindelse med behandlingen - hvilken bemyndigelse, de giver til deres forvaltning.

Ændring af bekendtgørelse om offentlighedens inddragelse ved udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet

affald danmark har ingen bemærkninger til ændringerne heri.